

O SVATÉ LIDMILE, KNĚŽNĚ A DĚDIČCE ZEMĚ ČESKÉ

Svatoroční muzika 78

Ej, s ra - do - sti, s ve - se - lo - sti, Če - cho - ve, pro - zpě - vůj - te,

ty ra - dos - ti při - čin do - sti, Lid - mi - lu vy - chva - luj - te,

li - du mi - lou.

1. Ej, s radosti,
s veselosti,
Čechove, prozpěvujte,
ty radosti
příčin dostí,
Lidmilu vychvalujte,
lidu milou.

2. Lidumilá,
ta vštípila
v Čechách víru křesťanskou.
Lidumilá
zahubila
v Čechách rotu pohanskou,
Lidumilá.

3. Ji Václava
všecka sláva
slušně můž se připsati.
Její správa,
ta Václava
učila Boha znáti,
Lidumilá.

4. V pobožnosti
a v svatosti
prospěch stálý činila.
Víru, ctnosti
svou stálosti
ustavičně hájila
Lidumilá.

5. Od Kumana
a Tumana
proto jest zaškrcená
Čech ochrana:
zlá ti daná
od švegruše odměna,
Lidumilá.

6. Když podvodně
ty pochodně
pekelné k ni přijely,
hned pohodlně
(ač nehodně)
u tebe večefely,
Lidumilá.

7. Po večerí
tu ti zběří
majíc si lůžko dané,
kdož uvěří,
že odměří
se tobě tak pohane,
Lidumilá.

8. Na modlení
bez prodlení
sama se odebrala,
tu skončení,
usmrčení
stálou myslí čekala
Lidumilá.

9. Nemeškali,
roušku vzali,
na krk svatý vhodili,
tak smejkali,
hrozně prali
o kámen; usmrtili
lidu milou.

10. Hned ta duše
jak šíp z kuše
prudce k Bohu se brala.
Tak tím spíše
velmi tiše
s světem se rozžehkala
Lidumilá.

11. Lidu milá,
jaks prv byla
na tvůj národ laskavá,
tak budoucně
ať jej vroucně
tvá pomoc vždy zastane,
Lidumilá!